

Arttu Merimaa 0301413
tutkintotyö 2007

Suukotan puukotan sua

Osasto: kuvataide

Erikoistumisala

Tekijä: Arttu Merimaa

Työn nimi: Suukotan puukotan sua

Lopputyön laji: taideteko

Työn valmistumisaika: 1 vuosi

Sivumäärä: 5

Tiivistelmä:

Suukotan puukotan sua on nelikanavainen tilaan rakennettu videoinstallaatio. Teos käsittelee mediakulttuurin vaikutusta subjettiin sen käyttäytymiseen. Teos esittää väitteen rakkauteen liittyvien konventioiden ja käyttäytymistapojen rakentumisesta elokuvista ja televisiosta opittujen mallien mukaan.

Aineisto

Asiasanat: kuvataide, videotaide, postmoderni, feminismi, rakkaus, elokuva

Säilytyspaikka: TAMK, Taide ja viestintä

Muita tietoja: Tämä esitys perustuu dokumentaatioon Suukotan puukotan sua –teoksesta. Itse teos oli esillä kuvataiteen tutkintotyönäyttelyssä keväällä 2007 TAMK:n kuvataiteen osaston tiloissa.

Arttu Merimaa

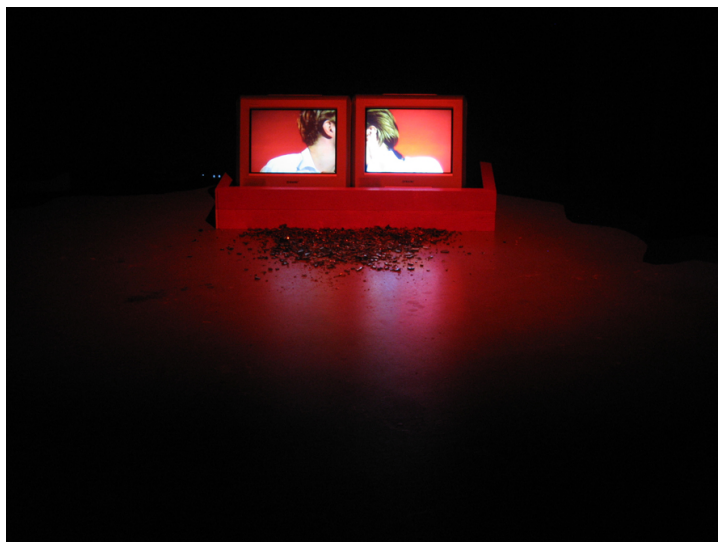
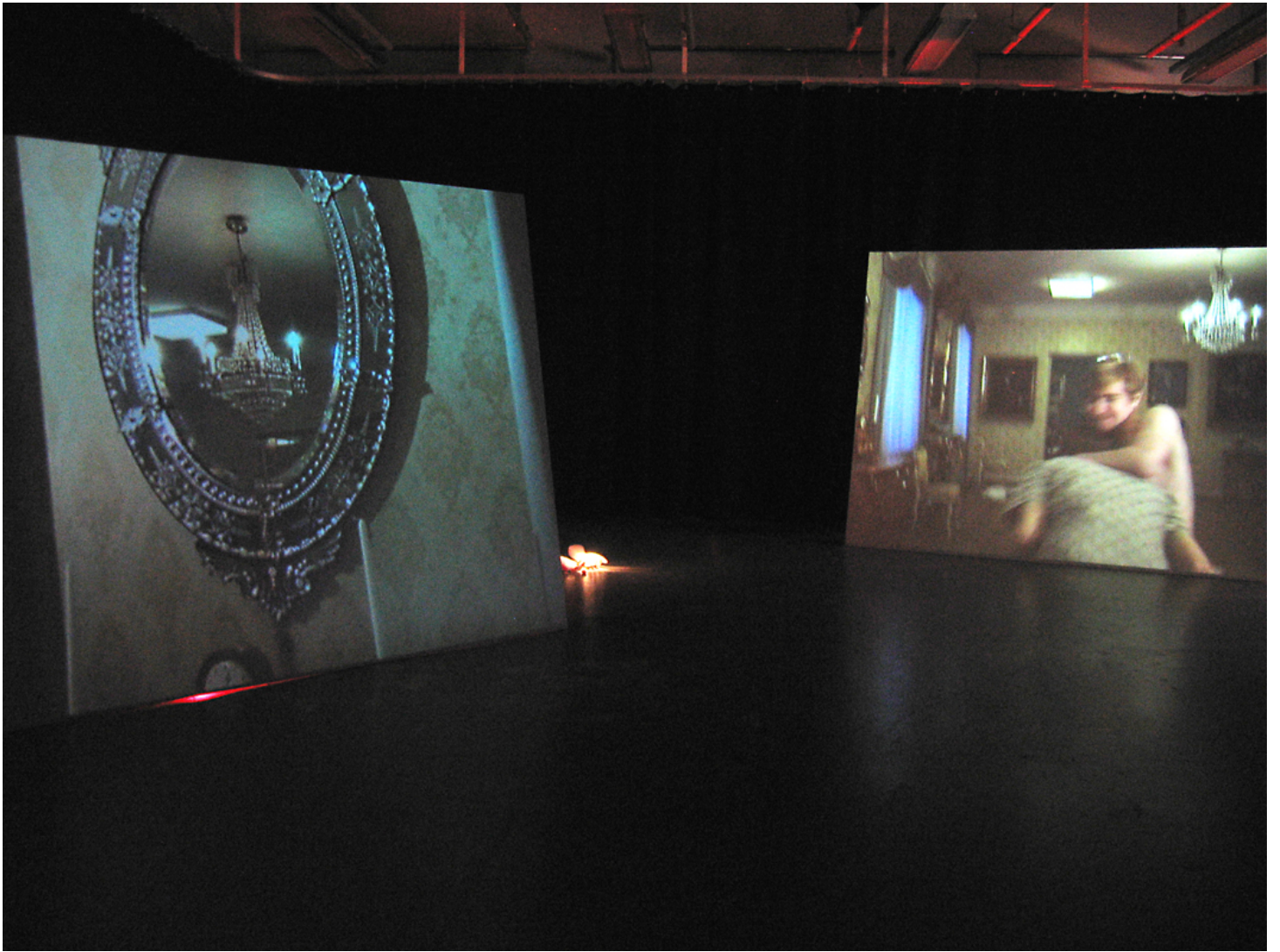
Suukotan puukotan sua

Olen kiinnostunut ilmiöistä; kulttuurin ja median synnyttämistä ajattelumalleista, todellisuudesta todellisuuden takana. Toistuvia teemoja töissäni ovat rakkaus, väkivalta, miehinen identiteetti sekä usko. Videoinstallaatioissani käsittelen aiheitani usein erilaisten visuaalisen kerronnan konventioiden, genrejen, kautta.

Ottaessaan käyttöönsä tietyn konvention, taiteilija häivyttää omakohtaista kerrontaa ja ottaa käytetyn genren osaksi merkitystuotantoa. Epämääräisiä ja monimutkaisia käsitteitä kuten rakkaus tai viha voidaankin käsitellä nimenomaan osina median luomaa kulttuurillista merkitysavaruuutta - samaistumisen kohteiden kautta.

Teos Suukotan puukotan sua rakentuu kolmesta kohtauksesta hajautettuna teatterilavaa muistuttavaan installaatorakennelmaan. Videoidut kohtaukset esitetään kahdesta monitorista sekä kahdella projisoinnilla. Videot esittävät kolme erilaista ajallista fragmenttia yhdestä parisuhteesta: rakastumisen, erilleen ajautumisen sekä väkivaltaisen lopun. Installaatio pitää videoiden lisäksi sisällään särkyneet kipsikädet lattialla sekä lasimurskan ja kultakimalteen sekoitusta monitorien edessä. Kädet ovat dramaattinen viittaus väkivallan tekoon. Lasimurskalle taas muistuttaa rakastumisen tunteen loisteesta, joka sekoittuu kuitenkin todellisuuden latteuden synnyttämään psyykkisen kivun tunteeseen.

Teemallisesti teos käsittelee parisuhdetta; erityisesti kiintymyksen pelonsekaista vastareaktiota, valtasuhteiden hyväksikäyttöä ja rakkauden kieltämistä. Teoksen keskiössä on kahden pojan välinen henkilödraama. Videoissa poikien toiminta on kategorista, se toistaa jo totuttuja draaman lakeja. Voidaan ajatella teoksen pureutuvan juuri esittämisen tapaan: draamaan, joka itsessään jo korvaa toiminnan syyn. Parisuhde voidaan nähdä kulttuuriin ennalta käsikirjoitettuna valmiina koreografiana, jonka konventioita ei kukaan elämässään voi kieltää. Väkivaltainen purkautuminen voi olla äärimmäinen pyrkimys pois konventiosta tai sen huipentuma.

Installaationäkymä

